

עמ"ת (באר-שבע) 8584-09-13 - מדינת ישראל נ' סיאח ابوAMDעם ואח'

עמ"ת (באר-שבע) 8584-09-13 - מדינת ישראל נ' סיאח ابوAMDעם ואח' מוחז' באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 8584-09-13
מדינת ישראל

נג ז

1. סיאח ابوAMDעם
2. עוז ابوAMDעם
3. סיף ابوAMDעם
4. סלים ابوMDעם

בית המשפט המוחז' בבאר-שבע
[12.09.2013]

בפני כב' השופטת חני סלוטקי
ב"כ העוררת עו"ד אסיף גיל ועו"ד נירה גלעד
המשיבים וב"כ עו"ד שחادة בן ברי

החלטה

1. ערך על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט י. טישלר) מיום 30.8.13, על פיה נדחתה בקשה המדינה להורות על הרחקת המשיבים ממתחם אל עירקיב עד לתום ההליכים נגדם על פי כתוב אישום שהוגש נגדם בבית משפט קמא ובו יוחסו להם עבירות של הסגת גבול פלילית וכינוי למקראקי ציבור והחזקה בהם.

2. בכתוב האישום שהוגש נגד המשיבים בבית משפט השלום נטען כי המשיבים משתיכים לשבט אל טורי ומתגוררים בעיר רהט וכי המתחם המציג כמתחם אל עירקיב הוא מתחם שבו מקראקי המצויים בעלות וחזקקה בלעדית של מדינת ישראל (להלן: "המקראקי").

ביחס למקרה עיגנו את זכויות המדינה במקרהין ואשר הורו לפולשים למקרהין, ובכללם המשיבים, לסליק עצמן מהמקראקי.

ביחס לעבירות המיחוסות למשיבים, נטען בכתב האישום, כי בתאריך 26.8.13 נערך על ידי מנהל מקראקי ישראל מבצע הריסות במקרהין וכי מיד לאחר הפינוי של המבנים הלא חוקיים הסיגו המשיבים גבול בכר שנכנסו אל המקראקי, שבו

בهم שלא כדין ואף הקימו סוכה ארעית במקרהין.

בעשותם כן, כך נטען, נכנסו המשיבים למקרהקי ציבור, שבו והחזיקו בהם שלא כדין וזאת בכונה להקנית ולעboro עבירה. בבקשתו לשחרור המשיבים בערובה, שהוגשה במקביל להגשת כתב האישום, נטען כי מדובר בפלישה חוזרת ונשנית, פעם אחר פעם למקרהין "ופליישות אלו גורמות לבזבוז משאבי של כספי ציבור שכן בכל פעם צריך לשוב ולפנות את הפולשים באמצעות כוח רב המגיע לאזרו".

העוררת בבקשתה אפוא להורות על שחרור המש��בים בתנאים של קבלת כתוב האישום נגדם, הפקדת ערובה כספית והרחקה ממתחם המקרקעין.

3. בהחלטת בית משפט كما נאמר כי, חרף התמונה הכללית המתקבלת מכלול הפסיקה שהוצאה בפני ולפיה המקרקעין מצוין בבעלות המדינה "בכל זאת מתעורר ספק כלשהו לגבי זכויות אחרות שאולי יש למש��בים במקרקעין שבטיון", וכן נאמר בהחלטת בית משפט כמו כי, לא שוכנע כי שאלת זכויותיהם של המשﬁבים במקרקעין כבר מוצתה וסבירו לחלוון מעבר לכל ספק, או לפחות ברמה גבוהה של הסתרות שהימצאותם של המשﬁבים בתחום היא אכן שלא כדין. מטעם זה, גם אני מושכנע שיש לראות במשﬁבים בגדר פולשים".

על כן לא שוכנע בית משפט כמו כי מתקיים היסוד של כניסה של המשﬁבים למקרקעין "שלא כדין".
בונספ, ציין בית משפט כמו את ההחלטה בית משפט זה בע"ח 24314-08-10 (כבוד השופט ט' חימוביץ') ולפיה נקבע כי תנאי ההרחקה מאזור המגורים, על מנת לקדם את החשש מהפרת הסדר הציבורי על ידי העוררים, נקבעו בחוסר סמכות.
4. מכאן העורר שבפני.

בערר נטען כי שגה בית משפט כמו בהחלטתו המפורטת לעיל וכי מתקיים גם מתקיים היסוד של כניסה "שלא כדין" למקרקעין.

נטען כי החלטות שיפוטיות עיגנו את הזכות העוררת לפנות הפולשים מהמקרקעין וכי כניסה חוזרת ונשנית של המשﬁבים למקרקעין מחייבת עילת מעצר של מסוכנות לשלום הציבור ורכשו.

5. לנוכח פסקי הדין שהיו מונחים בפני בית משפט כמו ובין היתר בר"ע 8372-02-10 (MPI כבוד הנשיא אלון) בה נקבע כי "המבקשים אינם חולקים כי פלשו למקרקעין לא להם בהיעדר כל זכות נטענת המוכרת במשפט ובחוק וכי במשך 7 שנים הם ממרים ומפרים בשיטתיות את צוויי הערכאות השיפוטיות לכל דרגותיהם המורדים להם לפנות את המקרקעין", נראה כי אכן שגה בית משפט כמו בקביעתו לפיה לא הוכח לכאורה היסוד של כניסה "שלא כדין" למקרקעין, הנדרש בעבירה של הסגת גבול המוחסת למשﬁבים.

6. לעניין הסמכות להטיל מגבלות, גם ללא עילית מעצר, הרי שגם נקבעה בסעיף 48 (3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם) התשנ"ז - 1996. אך השאלה היא כאמור אם יש צורך באיסור כניסה כולל לאזרור ואם איסור זה הינו מידתי.

בעניין זה, הצעתי בדיון הקודם לצדים להסכים כי לא יאסר על המשﬁבים להיכנס לאזרור המקרקעין אך יאסר עליהם, לבנות כל מבנה ובכל זה מבנה ארעי במקרקעין. כמו כן הצעתי כי במסגרת ההסכם המוצע, יתרסו המשﬁבים את הסוכה שבנו כמפורט בכתב האישום.

לצער, הצעה זו לא התקבלה אף כי, על פי הבנתי, הצדדים לא היו רוחקים מהסכם.

7. המדינה בבקשתה לביקשה בבית משפט כמו להרוחיק המשﬁבים ממתחם אל עקריב, מתחם שבו מצויים גם, כטענת ב"כ המשﬁבים בפני, בית קברות ומסגד מזה שנים רבות ונשאלת השאלה אם אין בהרחקה ובאישור כניסה למקרקעין מעבר לנדרש, על מנת להבטיח את המטרה הנטענת של הבטחת שלום הציבור.

בנסיבות העניין, בהן המטרה של הבטחת שלום הציבור מאי פלישה של המשﬁבים למקרקעין, אינה מחייבת גם את אי כניסה של המשﬁבים לאזרור המקרקעין.

על כן, אני מורה כי התנאים שיוטלו על המשﬁבים יהיו כדלהלן:

המשﬁבים יהיו רשאים להיכנס לאזרור המקרקעין אך נאסר עליהם לבנות כל מבנה במקרקעין ובכלל זה מבנה ארעי. כמו כן, נאסר על המשﬁבים להחזיק במקרקעין.

הרבביות שהופקדו ישתמשו להבטחת התנאים שנקבעו בהחלטה זו.
ניתנה והודיעו היום ח' תשרי תשע"ד, 12/09/2013 במעמד הנוכחים.